

Az Újszövetség különböző ókori istenimádó vallások történeteiből álló szinkretizmus (hitbeli keverék):

A szöveg sajnos kissé olvashatatlan, feltehetően a sokszori másolás miatt, ezért itt egy kicsit érthetőbben – és logikusan rögtön le is fordítva. Tehát

HORUS 5000 évvel ezelőtt:

- # szűztől született
- # a keleti csillag
- # a vízen sétált
- # meggyógyította a betegeket
- # a vakokat látóvá tette
- # keresztre feszítették
- # három napig halott volt
- # feltámadt a halálból.

És hasonlóan

MITHRAS 3200 évvel ezelőtt
KRISHNA 2900 évvel ezelőtt
DIONYSOS 2500 évvel ezelőtt,
Iránból, Indiából,
Görögországból

Úgy gondolom, hogy Jézus esetében egy „esemény” valóban megtörtént, nevezetesen a keresztre feszítés. És „ők” aztán a többi eseményt ennek köré „építették”.

Az, hogy ezek az istenmítoszok – a szűztől való születéstől kezdve egészen az „Isten fiának feltámadásáig” – mind Jézusra is illenek, nem lehet véletlen, ennyi véletlen egyszerűen lehetetlen. Ebben az áttekintésben (amelyet egy amerikai barátomtól kaptam) még az sem szerepel, hogy

Jézus kenyeret és bort tartalmazó utolsó vacsorája a tanítványaival egyáltalán nem is történt meg, hanem a Mithras-kultusból származik. Ott is volt egy ilyen bűcsűvacsera kenyérrel és borral. Hát nem mindez egyértelműen megerősíti, hogy Jézus életrajza, ahogyan azt a Bibliából ismerjük, egy tudatos, nagyon mesterséges összeállítás? És miért, és ki alkotta meg?

Az Újszövetség hamisítvány? Mi történt valójában 2000 évvel ezelőtt?

Jézus minden bizonnyal élt, és meg is keresztre feszítették. De egyszerűen nem lehet ennyi véletlen egybeesés, hogy mindezek az istenes történetek – a szűztől való születéstől a feltámadásig stb. (lásd az áttekintést) – Jézussal is megtörténtek volna; ezeket tehát ráhúzták. De ki tenne ilyet? Nem valószínű, hogy a követői tennének ilyet; ők sokkal inkább a lehető legpontosabban írnák le, ami valóban megtörtént.

Sokkal valószínűbb tehát, hogy Jézus ellenfelei találták ki ezeket a történeteket, és ezek ugyanazok a körök lennének, amelyek a keresztre is vitték őt. Természetesen ez nagyon rafinált módon történt.

És miért? Ismerjük ezt a problémát a számítógépekről: ha valamit törölünk, az mégis megmarad – egy merevlemez például csak akkor törlődik véglegesen, ha valami mással felülírják. És így történt ez Jézussal is: új történetet kellett neki kitalálni. És ez egybe is hangzik azzal, amit a teológusok mondanak, amikor a húsvét előtti Jézusról és a húsvét utáni Jézusról beszélnek, és arról, hogy a húsvét előtti Jézus, vagyis az állítólagos feltámadás előtti Jézus, egészen más volt, mint a feltámadás utáni. És itt tehát egyszer végre teljesen egyértelműen kimondják: a húsvét utáni Jézus egy tudatos kitaláció – kiindulva Pálból, aki önjelölt apostolként beszívárgott a korai Jézus-követők közé –, annak érdekében, hogy a húsvét előtti Jézust, vagyis a valódi Jézust, a lehető legteljesebb mértékben kitöröljék.

És miért kellett volna kitörölni a valódi Jézust?

Főleg a nőekkel való bánásmódnak akkoriban valószínűleg teljesen bűnösnek kellett lennie: a Dániel könyve mellékletében szereplő Susanna-történetből megtudjuk, hogyan zsarolták a nőket szexre – és akár prostitúcióra is: Ha az akkori két tanú elve szerint („Vagy szexelsz velünk, vagy feljelentünk, hogy láttuk, hogy szexeltél egy másik férfival, és akkor kivégeznek”) két férfi azzal fenyegetett egy nőt, hogy feljelenti, ha nem hajlandó szexre vagy akár prostitúcióra (mindig találnak valamit!), akkor valószínűleg a legtöbb nő belement a szexbe, hiszen inkább élni akartak – és emiatt még bűnösnek is érezték magukat.

Jézus nyilvános beszédeiben leleplezte az igazi tetteket, rámutatva, hogy a vádak mind a levegőből kapottak voltak – és hogy a férfiak voltak a legnagyobb bűnözők.

Ők természetesen nem hagyták ezt annyiban – és gondoskodtak arról, hogy Jézust hamis vádak alapján eltávolítsák a világból.

De erről bővebben az „1. elem” című részben olvashat! Az „1. elem” című részben pedig megtudhatja, hogyan érvényesül Jézus elkötelezettsége a mai korunkban, hiszen a nőkkel szembeni hozzáállás terén nem sok minden változott – csak másképp van!

A szerző diplomás teológus (katolikus) és nyugdíjas szakiskolai vallástanár.

www.michael-preuschoff.de, E-Mail: hpreuschoff@gmx.de

Kedves zarándoktársam a Szent Jakab-úton!

A zarándoklat célja ősidők óta nem csupán a gyaloglás és a Santiago-ba való megérkezés, hanem olyan új gondolatok felfedezése is, amelyeket hazatérésünk után a gyakorlatban is hasznosíthatunk. Meggyőződésem, hogy az ebben a szórólapban foglalt gondolatok valóban érdemesek a megfontolásra!

Ehhez kapcsolódóan pedig egy NYÍLT LEVÉL Ina Brandes asszonynak, Észak-Rajna-Vesztfália (Németország) oktatási miniszterének:

Szélsőséges nőgyűlölet és a nők semmibevétele az iskolai szexuális nevelésben – helyette a „nőpárti szexuális önrendelkezés” követelése!

2026. július 12.

Tisztelt Brandes miniszter asszony!

Kérem, vessen egy pillantást a mellékelt WELT-cikk 10. oldalára – egy olyan újságból, amelyet valójában nem tartanak nőgyűlölőnek vagy a nőket megvetőnek. A nőgyűlöletnek és a nők megvetésének pedig tényleg nem lenne helye a társadalmunkban – sajnos azonban így van, és még milyen módon! Csak egyszer alaposan meg kell nézni!

Mit jelenthetne ez másképp, ha a WELT-ben megjelent cikkben azt adják meg okként, hogy a lányok azért nem kezdenek el szexuális életet, mert túl fiatalnak érzik magukat, és mert túl szegénylősek. Hogy az igazi ok valószínűleg az, hogy azért nem kezdenek bele, mert természetes erkölcsi érzékük van, és ez a szex ellentétes lenne az erkölcsi érzékükkel (nem akarnak ribancok lenni, sem ostoba és olcsó „dugóobjektumok”), ezt a statisztikusok és a szerkesztők nyilvánvalóan egyáltalán nem tudják elképzelni: Vagyis ők azt a nézetet vallják, hogy a lányok egyáltalán nem képesek magas erkölcsi színvonalra – mert túl buták és túl ösztönvezéreltek, ezért eleve megtagadják tőlük az ilyen erkölcsi színvonalhoz szükséges bármilyen képességet – ennél már nem is lehetne jobban megvetni a nőket! És úgy tűnik, ez nem csupán a WELT hozzáállása, hanem jelenleg általános hozzáállás a mi kultúránkban a lányokhoz. És egy ilyen hozzáállás mellett természetesen egyáltalán nem érdemes elgondolkodni olyan koncepciókon és azokat kidolgozni, amelyek szerint a dolgok másképp is működhetnének – hiszen eleve tudjuk, hogy a „buták és ösztönvezérelt lányok” esetében ez úgyis semmire sem vezet. Így ma a szexuális felvilágosító órákon csak azt tanulják meg, hogyan kell használni a tablettákat és az óvszereket, hogy ne legyenek terhesek és ne fertőzódjenek meg nemi betegségekkel – a vallás pedig amúgy is hagyja, hogy minden a maga útján menjen, és csupán Isten megbocsátását és irgalmát hirdeti azoknak, akik nem tudnak megbirkózni a sors által rájuk mért ösztönös viselkedésük következményeivel. Valóban remek pedagógiai módszer, hogy a ésszerű pedagógia terén mutatkozó képességhiányból hogyan lehet pozitív pedagógiai célt faragni!

El tudják képzelni, mennyire szívesen lennék ma tanár ezzel a koncepcióval – 10–

15 évesek előtt? Akiket alaposan felkavarhatnék azzal, hogy milyen a felnőttek – és éppen a mai szexpedagógusok – hozzáállásának háttere (hát nem a vörösöktől és a zöldektől származik a mai szexpedagógia?). Nem pusztán intézményesített nőgyűlölet (vagy inkább „lánygyűlölet”) áll ennek a háttérben – és ezért senki sem próbálja a lányok természetes erkölcsi érzékét egy vonzó koncepcióval ésszerű alapokra helyezni, hogy ők is szívesen éljenek ennek megfelelően, és még a férfiak világára is hatást gyakorolhassanak – és így végül valóban jó irányba fordíthassák a világunkat?

Csatolom a szöveget, hogy lássuk, lehet-e másképp is! Ebben a szövegben egy alternatívát is leírok, hogyan csinálhatják jobban a fiatalok. És egy ilyen alternatíva elengedhetetlenül szükséges ahhoz, hogy a koncepció a gyakorlatban is vonzó legyen és működőképes legyen!

Egyébként eddig nem voltam teljesen sikertelen: egy korábbi (török) diáklányom, miután házassága tönkrement, eszébe jutott, hogy én az interperszonális kapcsolatok erkölcsi alapjait az ésszerűsége akartam építeni, és nem valamelyik vallásra, a vallásokra jellemző ellenségeskedésekkel, és szeretné, ha a lánya (13) ne lenne annyira eltorzítva a vallás által, mint ő volt – és hogy egyszer együtt csináljunk valamit a lányával, hogy lássa, milyen szép az a morál, amelynek alapja az ésszerűség.

És nem lenne-e itt a feladata egy olyan kulturális miniszternek, aki egy olyan párthoz tartozik, amely kereszténynek nevezi magát, és amelynek mégis befolyása van az iskolai tantervekre, hogy azokat megváltoztassa – hiszen a keresztény egyházak nem tudják megtenni, mert beragadtak az istenmítoszokból álló dogmáikba és abba az üzleti modellbe, amely Isten megbocsátásának és irgalmának hirdetésén alapul?

Nem szervezne esetleg egyszer egy fórumot, ahol válaszolhatok a kérdésekre? (Szeretném azonban, ha a résztvevők ismernék ezt a szöveget – és hogy aztán valóban „kérdések és válaszok” következzenek.)

Mindenesetre úgy gondolom, hogy tennünk kell valamit – és sürgősen!
Természetesen máshol is megpróbálom, tehát más pártoknál is, sőt az AfD-nél is <eddig még senki sem jelentkezett> – de nem akarom figyelmen kívül hagyni a CDU-t. Hiszen a CDU-nak valójában annak a társadalmi erőnek kellene lennie, amely ezzel a kérdéssel foglalkozik!

Örömmel venném, ha válaszolna.

Üdvözlettel MP

Kérem, olvassa el a „2. elemet” is – legalább az elejét –, hogy lássa, miként viszonyul keresztény hitünk ehhez a kérdéshez.

A „nyílt levéllel” kapcsolatban: Annak érdekében, hogy a levél – bár rendkívül fontos ügyet érint – ne végezze azonnal a szemétkosárban, másolatokat küldök belőle különböző médiumoknak és egyházaknak is (hogy csak néhányat említsek!).

www.michael-preuschoff.de